

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 59.586 van 9 mei 1996
in de zaak A. 67.311/VII-13.630.**

In zake : Willem PAS,
wonende te MEISE,
Broekstraat 17

tegen :

1. de gemeente GRIMBERGEN,
2. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat Ph. DECLERCQ,
kantoor houdende te LEUVEN,
Tiensesteenweg 275.

tussenkommende partij :

Kristel MERTENS,
die woonplaats kiest bij
Advocaten J. GHYSELS, P. FLAMEY en
E. EMPEREUR,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Aarlenstraat 25.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Willem PAS op 28 januari 1996 heeft ingediend om bij wege van uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 21 november 1995 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Grimbergen waarbij aan Kristel MERTENS de bouwvergunning wordt verleend voor "het bouwen van oogartspraktijk en garage" aan het Schuttershof te Grimbergen en van het voorafgaand advies van de gemachtigde ambtenaar;

Gelet op het arrest nr. 57.905 van 30 januari 1996 waarbij :

1° de voorlopige schorsing van de tenuitvoerlegging wordt bevolen van het besluit van 21 november 1995 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente GRIMBERGEN tot het verlenen aan Kristel MERTENS van de vergunning voor "het bouwen van oogartspraktijk en garage" aan het Schuttershof te Grimbergen en,
2° de zaak opnieuw wordt vastgesteld op de openbare terechtzitting van 22 februari 1996 en vervolgens wordt uitgesteld tot de openbare terechtzitting van 14 maart 1996;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker W. PAS, van advocaat P. LUYPAERS, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, van advocaat Ph. DECLERCQ, die verschijnt voor de tweede verwerende partij en van advocaat J. GHYSELS, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur J. BOVIN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de tussenkomende partij aan haar argumentatie ter adstructie van de exceptie van gebrek aan belang door haarzelf en de tweede verwerende partij geformuleerd tijdens de procedure schorsing bij

uiterst dringende noodzakelijkheid, toevoegt dat, bij gebreke aan schorsing door voormeld arrest nr. 57.905 van het bestreden eensluidend advies van de gemachtigde ambtenaar, dit advies "definitief" is geworden; dat deze partij hierbij evenwel uit het oog verliest dat luidens artikel 45, § 1, eerste lid, van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (de stedenbouwwet), alleen het verlenen van de bouwvergunning slechts op eensluidend advies van de gemachtigde ambtenaar kan gebeuren; dat derhalve, ondanks een gunstig advies van de gemachtigde ambtenaar, de vergunning toch kan geweigerd worden door het college van burgemeester en schepenen; dat bovendien de vernietiging van de bestreden bouwvergunning op grond van het in het arrest nr. 57.905 ernstig bevonden middel tot gevolg heeft dat een nieuwe bouwvergunning enkel zal kunnen verleend worden na het organiseren van het door artikel 3, 3°, van het koninklijk besluit van 6 februari 1971 betreffende de behandeling en de openbaarmaking van de bouwaanvragen voorgeschreven openbaar onderzoek, zodat de gemachtigde ambtenaar alsdan een nieuw advies zal dienen te formuleren waarin rekening wordt gehouden met de gegevens van dat onderzoek; dat de exceptie voor het overige moet verworpen worden om de redenen aangegeven in voormeld arrest nr. 57.905;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat, met betrekking tot het in het arrest

nr. 57.905 ernstig bevonden eerste middel, dat de schending aanvoert van onder meer de artikelen 1, 3, 5, 6 en 7 van het koninklijk besluit van 6 februari 1971 betreffende de behandeling en de openbaarmaking van de bouw-aanvragen, de eerste verwerende partij vooreerst de onontvankelijkheid van het middel opwerpt "te wijten aan de afwezigheid van enige reactie van verzoekende partij ten aanzien van bouwvergunningen in vergelijkbare omstandigheden, sinds de vestiging van verzoekende partij in De Roos, Lagesteenweg 3, in 1986"; dat zij voorts aan de argumenten die zij tijdens de procedure schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid heeft geformuleerd, het volgende toevoegt :

"het bestuur dat dient te beslissen, heeft inzake een vaag en niet gedefinieerd begrip dan ook een marge van discretionnaire bevoegdheid, waarbij zij, vanzelfsprekend met eerbiediging ondermeer van de beginselen van behoorlijk bestuur, dient te beslissen of een gebouw al dan niet tot het gezichtsveld van de betrokken abdijkerk behoort.

Indien het begrip 'binnen het gezichtsveld' zonder enige beperking zou dienen toegepast, tonen bovenvermelde foto's aan dat binnen een straal van enkele kilometers alle bouwaanvragen aan openbaar onderzoek zouden dienen";

Overwegende dat de tweede verwerende partij aan haar initieel verweer toevoegt :

"Bij de interpretatie van de termen 'gelegen binnen het gezichtsveld van' dient men de gewone betekenis eraan te geven die het normale taalgebruik eraan geeft.

In ietwat golvend terrein heeft een normaal ziende persoon al snel een zicht van enkele kilometers, zoniet tientalle kilometers, zodat een beschermd monument volgens de interpretatie van het arrest waarbij de voorlopige schorsing werd uitgesproken, een openbaar onderzoek zou noodzaken voor honderden of duizenden particuliere woningen gelegen op kilometers afstand van het monument, ook al is op het te bebouwen perceel slechts een gedeelte van het monument zichtbaar, bv. de toren of het dak.

Uit de omstandigheden eigen aan de zaak - nl. het te bebouwen perceel ligt verder dan 50 m van het beschermde monument, tussen het te bebouwen perceel en het beschermde monument is een rij van andere

bebouwing, het zicht op het monument is slechts miniem en onbeduidend en heeft geen uitstaans met het monument in zijn omvang en harmonische verhoudingen - werd door de adviserende en beslissende overheid niet onredelijk beslist dat een openbaar onderzoek niet noodzakelijk was.

Het middel is dan ook niet ernstig en ongegrond";

Overwegende dat de tussenkomende partij ter terechtzitting de onwettigheid opwerpt van voormeld koninklijk besluit van 6 februari 1971 wegens de schending van artikel 3 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, doordat het advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State niet werd ingewonnen en in de aanhef van dat besluit ten onrechte de "dringende noodzakelijkheid" wordt ingeroepen; dat zij voorhoudt dat de dringende noodzakelijkheid wordt tegengesproken door de terugwerkende kracht die zou voortvloeien uit artikel 9 van dat besluit, daar waar ten tijde van het nemen van het besluit reeds een soortgelijke regeling bestond;

Overwegende dat het niet-optreden van verzoeker tegen soortgelijke vergunningen als de bestredene hem niet het belang bij de gevorderde schorsing en vernietiging ontnemt;

Overwegende dat artikel 9 van het koninklijk besluit van 6 februari 1971 bepaalt dat dit besluit van kracht wordt de dag van de inwerkingtreding van de wet van 22 december 1970 tot wijziging van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw; dat laatstvermelde wet, bij gebreke aan een bijzondere bepaling desbetreffend, in werking is getreden tien dagen na de publicatie ervan in het Belgisch Staatsblad, te weten op 15 februari 1971; dat het koninklijk besluit van 6 februari 1971 in het Belgisch Staatsblad van 13 februari 1971 werd bekendgemaakt; dat de tussenkomende partij dan ook ten onrechte stelt dat het koninklijk besluit van 6 februari

1971 met terugwerkende kracht werd genomen; dat de exceptie derhalve dient verworpen te worden;

Overwegende dat artikel 3, 3°, van het koninklijk besluit van 6 februari 1971 een openbaar onderzoek voorschrijft alvorens een vergunning kan verleend worden voor het "bouwen, herbouwen of verbouwen van gebouwen binnen het gezichtsveld van een beschermd monument ... "; dat deze bepaling, in tegenstelling tot hetgeen de verwerende partijen voorhouden, de bevoegde overheid dienaangaande geen enkele discretionaire bevoegdheid verleent;

Overwegende dat de stelling dat de door het arrest nr. 57.905 gehuldigde opvatting omtrent voormeld begrip tot gevolg zou hebben dat "binnen een straal van enkele kilometers alle bouwaanvragen aan openbaar onderzoek zouden dienen onderworpen", opportuniteitskritiek uitmaakt en derhalve niet dienend is;

Overwegende voor het overige, dat, om de redenen aangegeven in het arrest nr. 57.905, het eerste middel ernstig is;

Overwegende dat, wat de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State betreft, de eerste verwerende partij verwijst naar haar nota neergelegd in het raam van de procedure in uiterst dringende noodzakelijkheid; dat zij verder nog aanvoert :

"Bovendien wenst de gemeente Grimbergen te benadrukken, op grond van het aanvullende fotodossier dat in bijlage 17 en 18 werd neergelegd, dat benevens de opeenstapeling van vage beschouwingen vanuit de invalshoek van een 'estheet', verzoekende partij zich kennelijk vergist op het vlak van de 'totaalimpresie' die hij van de abdijkerk meent te bekomen vanuit de open ruimte gelegen voor het vergunde gebouw.

Immers, de bedoelde foto's in bijlage tonen aan dat vanuit de door verzoekende partij bedoelde open

ruimte voor het te bouwen gebouw, **ALLES BEHALVE EEN TOTAALIMPRESSIE** van de abdijkerk kan worden bekomen; hoogstens kan het bovenste van de zijmuren, het dak en de toren worden gezien. Deze gedeeltelijke impressie van de abdijkerk is, zoals blijkt, tot op verschillende kilometers van de kerk, vaak in een groter deel dat datgene wat vanuit de open ruimte voor het bestreden te bouwen gebouw te zien is, waar te nemen.

Het valt van ook GEENSZINS te begrijpen op welke wijze deze uiterst gebrekkige 'totaalimpressie' door een bouwwerk met een piramidedak met punt op maximum 4 meter hoogte, in enige mate kan worden bedreigd.

Bovendien bevinden zich tussen het vergunde gebouw en de betrokken abdijkerk woningen die veel hoger reiken dan deze van de bestreden beslissing, en bevat het hoofdgebouw, waarvan het bestreden gebouw als een bijgebouw wordt beschouwd, eenzelfde dakconstructie, zij het een verdieping hoger dan het bestreden gebouw.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel faalt derhalve ook op dit vlak";

Overwegende dat de tweede verwerende partij opwerpt dat voor zover het nadeel reeds is toegebracht door de afbraak van het vorige gebouw, de schorsing de verwezenlijking van het nadeel niet kan tegenhouden, dat de verzoekende partij niet concreet aangeeft welk nadeel zij zal lijden en dat het de Raad van State niet toekomt zich in de plaats te stellen van de beslissende overheid;

Overwegende dat de tussenkomenende partij aanvoert dat het feit dat de verzoekende partij een andere opvatting heeft over de esthetische waarde van het ontwerp, niet impliceert dat zij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel lijdt; dat zij tevens vraagt de belangen van de verzoekende partij af te wegen tegen de hare;

Overwegende dat het door de verzoekende partij aangevoerde en in het arrest nr. 57.905 aanvaarde moeilijk te herstellen ernstig nadeel in de eerste plaats verband houdt met de oprichting van de oogartspraktijk en garage en niet met de afbraak van het vroeger op het perceel in kwestie opgetrokken gebouw; dat voor het overige de nieuwe argumenten van de verwerende en de tussenkommende partijen het in het arrest nr. 57.905 ter zake ingenomen standpunt niet vermogen te ontkrachten; dat om de redenen uiteengezet in dat arrest voldaan is aan de desbetreffende schorsingsvoorwaarde; dat het tijdelijk geldelijk nadeel verbonden aan het gedurende zes maanden niet kunnen uitoefenen van de oogartsenpraktijk van de tussenkommende partij niet opweegt tegen het hierboven ernstig en moeilijk te herstellen bevonden nadeel dat de verzoekende partij dreigt te lijden door de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit;

Overwegende dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen;

Overwegende dat artikel 17, § 4, van de voormelde gecoördineerde wetten het volgende bepaalt :

"(...) Indien de schorsing is bevolen, wordt binnen zes maanden na de uitspraak van het arrest uitspraak gedaan over het verzoekschrift tot nietigverklaring";

dat een zo korte termijn zich niet verdraagt met de gewone termijnen van de rechtspleging; dat deze laatste derhalve dienen te worden ingekort zoals wordt aangegeven in het onderstaande dictum,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De bij het arrest nr. 57.905 van 30 januari 1996 bevolen schorsing van het besluit van 21 november 1995 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Grimbergen waarbij aan Kristel MERTENS de bouwvergunning wordt verleend voor "het bouwen van oogartspraktijk en garage" aan het Schuttershof te Grimbergen, wordt bevestigd.

Artikel 2.

De termijn voor het indienen van de memories van antwoord en van wederantwoord wordt beperkt tot dertig dagen.

De termijn voor het indienen van de laatste memories wordt beperkt tot vijftien dagen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negen mei 1900 zesennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. VERMEIRE,	kamervoorzitter,
	R. STEVENS,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	Ch. BAMPS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Ch. BAMPS.

J. VERMEIRE.